

жежъ нѣкой ученъ професоръ, да го разтопимъ въ едно голѣмо гърне и послѣ да го изложимъ на слънцето да се изпари водата му. При този процесъ ще може ли той отново да се възстанови? Ако той може да се възстанови, силата на живота е вътрѣ въ него, но ако не стане това той е една мида или единъ охлювъ. Слѣдователно, този професоръ казва: азъ не съмъ завършилъ още своитѣ опити. Всички тия черупки, които образуватъ мидата, това сж само забавления за дѣцата. Едно врѣме азъ съмъ събиралъ тия черупки, за да забавлявамъ съ тѣхъ дѣцата. А сега хората събиратъ тия черупки и казватъ: много нѣщо знаятъ ученитѣ хора за тия миди и охлюви. Питамъ ви: какво сж мислили тия староврѣменни миди и охлюви? — Тѣ сж мислили, какъ да завладатъ морето. Много учени сж тия миди и охлюви! Вие сега ще кажете: ние не виждаме никаква ученость въ тия миди и охлюви.

Азъ ви питамъ: ако единъ ангелъ погледне въ мозъка на единъ човѣкъ, ще види ли нѣкаква ученость? Пъкъ и вие, ако разтворите вашия мозъкъ, ще видите ли нѣкаква ученость? Ако го разтворите, вие ще се откажете, никаква интелигентность нѣма да видите въ него. Интелигентността се забѣлѣзва само на лицето на човѣка, а въ мозъка ставатъ само извѣстни конвулсии, извѣстни напрѣжения, каквито и съ водата, когато ври въ затворенъ котелъ. Тази пара иска да се освободи отъ котела, вслѣдствие на което прѣдизвиква извѣстно напрѣжение. Сжщото е и у насъ. Тази енергия, която ние наричаме мислова сила, иска да се освободи. Значи, интелигентността се изразява на